

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0034/2010

9.3.2010

RAPORT

Ülemaailmse finants- ja majanduskriisi mõju arengumaadele ja arengukoostööle
(2009/2150(INI))

Arengukomisjon

Raportöör: Enrique Guerrero Salom

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	16
RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS	20
MAJANDUS- JA RAHANDUSKOMISJONI ARVAMUS	23
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	29

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Ülemaailmse finants- ja majanduskriisi mõju kohta arengumaadele ja arengukoostööle (2009/2150(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 24. ja 25. septembril 2009 Pittsburghis ning 2. aprillil 2009 Londonis toimunud G20 tippkohtumist;
- võttes arvesse 8.–10. juulini 2009 Itaalias L'Aquilas toimunud G8 tippkohtumist;
- võttes arvesse ÜRO 8. septembril 2000. aastal vastu võetud aastatuhande deklaratsiooni, milles esitatakse rahvusvahelise üldsuse ühiselt seatud eesmärkidenä aastatuhande arengueesmärgid, muu hulgas vaesuse ja nälja kaotamine;
- võttes arvesse dokumenti „Euroopa konsensus arengu küsimuses”¹ ning ELi tegevusjuhendit täiendavuse ja tööjaotuse kohta arengupoliitikas²;
- võttes arvesse Monterrey konsensust, mis võeti vastu 18.–22. märtsil 2002. aastal Mehhikos Monterreys toimunud rahvusvahelisel arengu rahastamise konverentsil;
- võttes arvesse Pariisi deklaratsiooni abi tõhususe kohta ja Accra tegevuskava;
- võttes arvesse Rahvusvahelise Valuutafondi (IMF) 2009. aasta septembris avaldatud aruannet (ajakohastatud versioon) ülemaailmse finantskriisi mõju kohta madala sissetulekuga riikidele;
- võttes arvesse Rahvusvahelise Valuutafondi 2009. aasta oktoobris avaldatud aruannet „Maailmamajanduse väljavaated. Püsida majanduse taastumise kursil”;
- võttes arvesse Rahvusvahelise Valuutafondi 2010. aasta jaanuaris avaldatud aruannet “World Economic Outlook Update”;
- võttes arvesse Maailmapanga 2009. aasta septembris avaldatud aruannet „Edusamme kaitstes. Madala sissetulekuga riikide probleemid ülemaailmse majanduslanguse olukorras”;
- võttes arvesse Maailmapanga 2009. aasta juunis avaldatud aruannet „Ülemaailmne arengu rahastamine 2009. aastal. Maailmamajanduse taastamise kavad”;
- võttes arvesse Maailmapanga 2010. aasta jaanuaris avaldatud aruannet “Global Economic Prospects - Crisis, Finance and Growth”;
- võttes arvesse 2009. aasta oktoobris avaldatud Euroopa arenguaruannet „Ületada Aafrika nõrkus. Euroopa uue lähenemisviisi väljatöötamine”;

¹ ELT C 46, 24.2.2006, lk 6.

² Nõukogu 15. mai 2007 aasta järelused 9558/07.

- võttes arvesse komisjoni tellimisel konsultatsioonifirma HTSPE poolt tehtud ja 2009. aasta oktoobris avaldatud uuringut „Abi tõhustamise tegevuskava. Euroopa lähenemisviisi eelised“;
- võttes arvesse ÜRO aastatuhande arengueesmärkide töörühma 2009. aasta septembris avaldatud raportit „Ülemaailmse arengupartnerluse tugevdamine kriisi ajal“;
- võttes arvesse ÜRO kaubandus- ja arengukonverentsi 2009. aasta septembris avaldatud aruannet “Trade and Development Report, 2009”;
- võttes arvesse ÜRO kaubandus- ja arengukonverentsi aruannet „The Least Developed Countries Report 2009: The State and Development Governance“;
- võttes arvesse oma 26. novembri 2009. aasta resolutsioon ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni tippkohtumise ning toiduga kindlustatuse kohta¹;
- võttes arvesse 8. oktoobri 2009. aasta resolutsiooni ülemaailmse finants- ja majanduskriisi mõju kohta arengumaadele ja arengukoostööle²;
- võttes arvesse 10. novembril 2009 toimunud kuulamist, mille teemaks oli ülemaailmse finantskriisi mõju arengumaadele ja arengukoostööle, ning eriti professor Guttorm Schjelderupi esinemist ebaseaduslike rahavoogude ja maksuparadiiside teemal;
- võttes arvesse oma 8. oktoobri 2009. aasta resolutsiooni 24. ja 25. septembril 2009 Pittsburghis toimunud G20 tippkohtumise kohta³;
- võttes arvesse oma 25. märtsi 2009. aasta resolutsiooni Euroopa Investeerimispannga (EIP) ning Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga (EBRD) 2007. aasta aastaaruannete kohta⁴;
- võttes arvesse oma 16. veebruari 2006. aasta resolutsiooni aastatuhande eesmärkidega seotud arengu uute rahastamisvahendite kohta⁵;
- võttes arvesse AKV–ELi parlamentaarse ühisassamblee 3. detsembril 2009. aastal Luandas vastu võetud ühisresolutsiooni finantskriisi mõju kohta AKV riikidele;
- võttes arvesse Euroopa Kohtu 6. novembri 2008. aasta otsust nõukogu otsuse 2006/1016/EÜ õigusliku aluse kohta⁶;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/29/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et täiustada ja laiendada

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA-PROV(2009)0102.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2009)0029.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2009)0028.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0185.

⁵ ELT C 290 E, 29.11.2006, lk 396.

⁶ Otsus kohtuasjas C-155/07, Euroopa Parlament v. Euroopa Liidu Nõukogu, ELT L 327, 20.12.2008, p. 3.

ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi¹;

- võttes arvesse komisjoni 8. aprilli 2009. aastat teatist „Arenguriikide toetamine kriisiga toimetulemiseks” (KOM(2009)0160);
 - võttes arvesse komisjoni talituste 5. aprilli 2005. aasta töödokumenti „Arenguabi rahastamise uued allikad. Võimaluste läbivaatamine” (SEK(2005)0467);
 - võttes arvesse üldasjade ja välissuhete nõukogu 18.–19. mai 2009. aasta järeldusi arenguriikide toetamise kohta kriisiga toimetulemiseks;
 - võttes arvesse komisjoni 15. septembri 2009. aasta teatist “Arengupoliitika sidusus: tervet Euroopa Liitu hõlmava poliitikaraamistiku kehtestamine” (KOM(2009)458)² ning üldasjade ja välissuhete nõukogu 17. novembri 2009. aasta järeldusi arengupoliitika sidususe kohta ja abi tõhususe tegevusraamistikku;
 - võttes arvesse ÜRO konverentsi, mille teemaks oli ülemaailmne finants- ja majanduskriis ning selle mõju arengule, ning selle konverentsi tulemuste heakskiitmist ÜRO Peaassamblee poolt 9. juuli 2009. aasta resolutsiooniga 63/303;
 - võttes arvesse 28.–29. mail 2009. aastal Pariisis toimunud uuendusliku rahastamise konverentsi ja 28. novembrist 2. detsembrini 2008. aastal Dohas toimunud rahvusvahelist arengu rahastamise konverentsi;
 - võttes arvesse ÜRO Peaassamblee presidendi ekspertide komisjoni 2009. aasta märtsis avaldatud soovitusi rahvusvahelise raha- ja rahandussüsteemi reformide kohta;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse arengukomisjoni raportit ja rahvusvahelise kaubanduse komisjoni ning majandus- ja rahanduskomisjoni arvamusi (A7-0034/2010),
- A. arvestades, et kiirelt arenevate riikide ja arengumaade majandus kasvas 2009. aastal vaid 2,1%, 2008. aastal kasvas nende riikide majandus aga 6,1%;
- B. arvestades, et prognooside kohaselt väheneb ülemaailmne kaubavahetus 2009. aastal 17%, samal ajal kui investeringud kaubandusse ja infrastruktuuri on krediidikriisi tagajärjel takerdunud, ning et vähimarenenud riike on kriis tabanud eriti rängalt;
- C. arvestades, et rahvusvahelised finantsinstitutsioonid pingutavad, et rahuldada arengumaade vajadusi, ning on sunnitud seisma silmitsi tõsiste laenupiirangutega, kui ei kaasata rohkem kapitali;
- D. arvestades, et tähelepanuta ei tohi jätta ülemaailmse kriisi mõju keskmise sissetulekuga arengumaadele;
- E. arvestades, et seaduselüngad, finantssektori puudulik järelevalve ja kontroll ning

¹ ELT L 140, 5.6.2009, lk 63.

puudujäägid järelevalvet käsitlevates õigusnormides ja kasutatavas kiirhoiatussüsteemis on põhjustanud ülemaailmse ulatusega süsteemikriisi, mis nõuab praeguste paradigmade muutmist, mille hulka peaksid kuuluma ka hüvitused ja koormuse jagamine rahvusvahelisel tasandil;

- F. arvestades, et maksuparadiisid võimaldavad raha peita, õhutades rikkuma head valitsemistava eriti maksustamise valdkonnas ja õigusriigi põhimõtete järgimisel; arvestades, et arengumaadest ebaseaduslikult väljavoolava kapitali maht on hinnanguliselt 641–941 miljardit USA dollarit, mis on umbes kümme korda suurem ülemaailmsest arenguabist;
- G. arvestades, et vastavalt Transparency Internationali 2008. aasta raportile on korrupsioon maailmas sedavõrd kasvanud, et see on jõudnud 50 miljardi USA dollarini, mis on peaaegu sama suur summa kui pool kogu arenguabist maailmas ning joogivee ja tervishoiu tagamiseks vajalikest investeeringutest;
- H. arvestades, et Euroopa Liit on suurim abiandja – 2008. aastal andis EL 60% kogu maailma arenguabist –, Euroopa Komisjoni prognoosi kohaselt tekib aga 2009. aasta ametliku arenguabi kohustuste täitmisel 22 miljardi USA dollari suurune puudujääk;
- I. arvestades, et arenenud majandusega riikide toodangu vähenemine ülemaailmse kriisi tingimustes toob paratamatult kaasa ametliku arenguabi vähenemise ajal, kui välisabi on arengumaadele ülimalt vajalik;
- J. arvestades, et kõik ELi lubadused (99%) tulenevad olemasolevatest kohustustest; 8,8 miljardit eurot on eelnevalt jaotatud, mis tähendab ohtu, et eelseisvatel aastatel arenguabi rahastamine väheneb;
- K. arvestades, et Euroopa lähenemisviisiga, mis on orienteeritud abi tulemuslikkusele, võiks ajavahemikus 2010–2015 igal aastal saada tulemuslikkuse arvelt 3–6 miljardit eurot kasu,
 - 1. teadvustab täie teravusega, et viimase kahe aasta jooksul on üks ülemaailmne kriis järgnenud teisele (toidu-, energia-, kliima-, finants-, majandus- ja sotsiaalne kriis) ning see on tõsiselt mõjunud tööstusriikidele ja kiirelt arenevatele riikidele, arengumaade vaestele elanikerühmadele on see aga avaldanud katastroofilist mõju; sealjuures elab maailmas üle 200 miljoni töötaja äärmises vaesuses ja rohkem kui kuuendik maakera elanikest kannatab nälga;
 - 2. rõhutab, et Euroopa Liidul on kohustus aidata arengumaadel toime tulla ülemaailmsest majanduskriisist ja kliimamuutusest tulenevate probleemidega, mille eest kõnealused riigid vastutavad ei ole; nõuab sellega seoses, et liikmesriigid täidaksid täielikult oma ametliku arenguabi kohustused arengumaade suhtes;
 - 3. nõuab, et tegevdataks võetud kohustusi, et saavutada aastatuhande arengesmärgid aastaks 2015, ja nõuab paremini koordineeritud tegutsemist, arvestades aastatuhande arengueesmärkide läbivaatamist 2010. aastal; kutsub liikmesriike üles avaldama maksimaalset toetust ÜRO 2010. aasta tippkohtumisele aastatuhande arengueesmärkide teemal ning leppima selles küsimuses kokku ühises seisukohas;

4. kutsub liikmesriike üles täiel määral täitma endale kahe- ja mitmepoolselt võetud ametliku arenguabi kohustusi;
5. palub liikmesriikidel suurendada ametliku arenguabi mahtu, et saavutada ühine eesmärk, mille kohaselt arenguabi moodustaks 2010. aastaks 0,56 % rahvamajanduse kogutulust ja 2015. aastaks 0,7% rahvamajanduse kogutulust; palub liikmesriikidel lisaks kiirendada jõupingutusi abi tõhususe parandamiseks, rakendades Pariisi deklaratsiooni ja Accra tegevuskava, kooskõlastades paremini omavahelist koostööd, parandades abimehhanismide ennustatavust ja jätkusuutlikkust, kiirendades abi andmist, ja jätkates selle lahtisidumist ning suurendades abi saajate võimet seda vastu võtta; toetab uut rahvusvahelist algatust abi läbipaistvuse suurendamiseks, mille eesmärk on parandada abi käsitleva teabe kättesaadavust ja juurdepääsu sellele, mis omakorda parandab seaduste järgimist ja võimaldab tagada, et abi kasutatakse kõige tõhusamal viisil vaesuse vastu võitlemiseks; kutsub kõiki liikmesriike, kes seda veel teinud ei ole, ühinema kõnesoleva algatusega;
6. rõhutab, et ametliku arenguabi eesmärgid tuleb tingimata täita, kuid sellest ei piisa majandusarengu hädaolukorra lahendamiseks; kordab oma nõudmist, et Euroopa Komisjon peab igati edendama olemasolevate arengu rahastamise uuenduslike vahendite kasutamist ja peab kiiresti leidma täiendavaid uuenduslikke allikaid;
7. nendib murelikult, et vähenenud on ametlik arenguabi rahvatervise vallas, eeskätt seksuaal- ja reproduktiivtervise õiguste osas, mis on võtmetähtsusega aastatuhande arengueesmärkide saavutamisel; juhib tähelepanu sellele, et terve ja tugev tööjõud on majandusarengu eeltingimus;
8. kutsub komisjoni üles kiirendama rahvusvahelise arengukoostöö reformi;
9. rõhutab, et rahvusvahelise abi struktuuri käimasolev uuendamine ei tohiks olla samm tagasi võrreldes sellega, mida arenguabi valdkonnas on seni saavutatud, ning see uuendus ei tohi olla liikmesriikidele suitsukatteks, mille varjus taganetakse oma lubadustest;
10. on seisukohal, et ELi arenguabi meetmete tulemuslikkuse ja tõhususe üle ei saa otsustada ainult arenguabi rahastamise mahu järgi;
11. on seisukohal, et finants- ja majanduskriisist ülesaamine peaks endiselt olema prioriteet;
12. rõhutab, et vaja on jätkata abi andmist ning seda pidevalt kohandada uute olude ja tingimustega;
13. rõhutab, et ülemaailmse majanduskriisi tõttu on arengukoostööd vaja tõhusamaks muuta nii kvantitatiivses kui ka kvalitatiivses mõttes;
14. rõhutab, et laenuraha vähenemine, majanduslanguse põhjustatud ebakindlus ning vähenenud rahvusvaheline kaubandus, investeringud ja võõrtöötajate rahaülekanded on need kanalid, mida mööda kriis on arenenud riikidest üle kandunud arengumaadesse; rõhutab, et kõigis neis valdkondades peab liit vastu võtma algatusi ning kooskõlastatud, laiapõhjalisel ja järjepideval moel kehtestama end rahvusvahelisel tasandil;

15. kutsub nõukogu ja komisjoni üles arengukoostöö vahendite ja poliitikameetmete ülevaatamisel pöörama tähelepanu ka sellele, et minimeerida soovimatuid tagajärgi arengumaade majandusele, nagu suurenev sõltuvus arenguabi ülekannetest negatiivse mõjuga majanduskasvule, palkadele ja tööhõivele, aga ka kasu taotlevate struktuuride tekkimine ja korrupsioon;
16. kutsub nõukogu ja komisjoni üles parandama kahepoolse ja mitmepoolse arengukoostöö kooskõlastamist, sest puudused selles valdkonnas on arenguabi ebatõhususe üks peapõhjusti;
17. tunnistab, et seaduselüngad, puudused finantssektori järelevalves ja kontrollis, samuti rahvusvaheliste finantsinstitutsioonide teatavad poliitikad on põhjuseks, miks kriisi ei suudetud ära hoida, vaid need on kriisi negatiivset mõju hoopiski võimendanud; rõhutab, et vastupidiselt sellele, mis on toimunud arenenud riikides, on arengumaade puhul sellised tingimused järsult vähendanud nende võimet reageerida majanduskasvu aeglustumisele fiskaalstiimulite rakendamisega;
18. rõhutab, et finants- ja majanduskriisile tuleb ulatuslikult reageerida, et ühtki finantsinstitutsiooni, turusegmenti ega jurisdiktsiooni ei tohi vabastada reguleerimisest ega järelevalvest ning et kõigi osaliste läbipaistvus ja vastutus peab olema uue rahvusvahelise finantssektori juhtimise alus;
19. väljendab ühelt poolt rahulolu rahvusvaheliste finantsinstitutsioonide poolt madala sissetulekuga riikidele pakutavate paremate laenuvõimaluste üle, mida kasutades saab teha suuremaid kulutusi vaeste heaks ning pöörata arengumaades rohkem tähelepanu vaesuse vähendamisele ja toetada majanduskasvu; väljendab samal ajal suurt muret arengumaade võlakooormuse suurenemise ohu ja võla jätkusuutlikkuse pärast; kutsub valitsusi üles kiiresti reformima rahvusvaheliste finantsinstitutsioonide juhtimist;
20. palub Euroopa Komisjonil kontrollida, kuidas kohaldatakse Maailmapanga ettepanekut luua fond ("Vulnerability Fund"), millega toetatakse toiduainetega kindlustatud, sotsiaalkaitset ja inimarengut;
21. palub G20 riikide juhtidel asuda viivitamatult täitma 2009. aasta septembris Pittsburghis toimunud tippkohtumisel võetud kohustust uuendada ülemaailmse arenguabi struktuuri ning selles raamistikus anda kiirelt arenevatele riikidele ja arengumaadele vähemalt 5% Rahvusvahelise Valuutafondi kvoodiosadest ning arengu- ja üleminekuriikidele vähemalt 3% Maailmapanga hääleõiguslikest osakutest;
22. rõhutab vajadust reformida maailma majanduse juhtimist, et tagada arengumaade parem esindatus otsustuspädevatel foorumitel; teeb sel eesmärgil ettepaneku laiendada G20 vähemalt ühe arengumaade esindaja võrra, kes võiks olla ka G77 eesistuja;
23. palub samuti komisjoni ja liikmesriike toetada ÜRO ekspertkomisjoni ettepanekut rahvusvahelise raha- ja rahandussüsteemi reformi kohta, millega luuakse ülemaailmne majanduspoliitika kooskõlastamise nõukogu;
24. palub komisjonil ja liikmesriikidel pöörata erilist tähelepanu inimväärtete töötingimuste edendamisele ja kaitsemisele, samuti võitlusele soolise diskrimineerimise ning lapstööjõu

vastu ning järgida seejuures soovitusi, mida annab Rahvusvaheline Tööorganisatsioon, mille osa tuleb suurendada;

25. rõhutab vajadust liikuda rahvusvahelise juhtimissüsteemi poole, mis kaitseks kõige haavatavamaid inimesi ja riike, esmajoones neid, keda kriis on kõige rängemalt tabanud ja kellel on ebapiisavad turvavõrgustikud või puuduvad need üldse;
26. märgib, et Rahvusvahelise Valuutafondi liikmed on heaks kiitnud arvestusühikute (SDR) eraldamise 250 miljardi USA dollari väärtuses ja arengumaadele on ette nähtud ainult 18 miljardi USA dollari väärtuses arvestusühikuid; nõuab, et liikmesriigid ja rahvusvaheline üldsus uuriks Sorose ettepanekut, mille kohaselt rikkad riigid peaksid oma SDRid eraldama fondi, millest rahastatakse ülemaailmse tähtsusega avalikke hüvesid, näiteks võitlust kliimamuutustega ja vaesuse kaotamist;
27. kutsub nõukogu ja komisjoni üles astuma samme, et suurendada rahvusvaheliste finantsinstitutsioonide rahastamist, milles lepiti kokku G20 tippkohtumisel;
28. palub nõukogul ja komisjonil toetada Rahvusvahelise Valuutafondi põhjalikku reformi;
29. nõuab tihedamat makromajanduslikku koostööd G20 raames, ÜRO süsteemi mõjukamat rolli ja rahvusvaheliste finantsinstitutsioonide reformi, et kooskõlastatult reageerida kriisile ja selle mõjudele arengumaades;
30. peab kahetsusväärseks, et finantssektor ei ole teinud selle pretsedenditu kriisi tagajärgedest järeldusi, kuigi on ise kasu saanud ülisuurtest riigipoolsetest päästemeetmetest; väljendab sellega seoses rahulolu G20 riigijuhtide 2009. aasta septembris Pittsburghis toimunud tippkohtumisel võetud kohustuse üle: tagada, et finantssektor hüvitaks kriisi kulusid, mida seni on kandnud nii arenenud riikide kui ka arengumaade maksumaksjad, teised kodanikud ja avalikud teenistused;
31. on kindlalt veendunud, et pangandussüsteemi maksustamine oleks üleüldist sotsiaalset õiglust silmas pidades finantssektori poolt õiglane panus; nõuab samuti rahvusvahelise maksu kehtestamist finantstehingutele, et muuta üldist maksusüsteemi õiglasemaks ja luua täiendavaid vahendeid arengu ja ülemaailmse tähtsusega avalike hüvede rahastamiseks, sealhulgas arengumaade kohandamiseks kliimamuutuse ja selle mõjudega ning kliimamuutuste ja mõjude leevendamiseks;
32. nõuab, et komisjon esitaks teatise selle kohta, kuidas rahvusvaheliste finantstehingute maksuga saab muu hulgas aidata kaasa aastatuhande arengueesmärkide saavutamisele, ülemaailmse tasakaalustamatuse korrigeerimisele ja säästva arengu edendamisele maailmas;
33. nõuab, et raportis, mida Rahvusvaheline Valuutafond valmistab ette järgmiseks G20 kohtumiseks ja mis käsitleb finantssüsteemi panust sellesse, et maksta koormuste eest, mis on seotud eri valitsuste sekkumisega, võetaks arvesse kõiki otseseid ja kaudseid koormusi riiklikule rahastamisele ning eelkõige nende mõju arengumaade eelarvetele;
34. peab ülimalt murettekitavaks asjaolu, et arengumaade rahaline puudujääk 2010. aastal on prognooside kohaselt 315 miljardit USA dollarit ja üha süvenev hädaolukord maksude

valdkonnas ohustab kõige nõrgemate riikide põhikulutusi haridusele, tervishoiule, infrastruktuurile ja sotsiaalkaitsele 11,6 miljardi USA dollari ulatuses; pooldab seetõttu ajutist moratooriumi võlgade tagasimaksmisel, mis hõlmaks ka kapitali ja intresse, ning vähimarenenud riikide võlgade tühistamist; see võimaldaks arengumaadel rakendada antitsükllilist maksupoliitikat, et leevendada kriisi raskeid tagajärgi; teeb ettepaneku luua rahvusvahelisel tasandil sõltumatu ja läbipaistev institutsioon, mis toimiks võlaasjade vahekohtuna;

35. tervitab liikmesriikide algatusi vabatahtlike maksude kehtestamiseks lennu- ja merelaevaliiklusest põhjustatud heitkogustele, et aidata rahastada kliimamuutuste leevendamise ja kliimamuutustega kohanemise kulusid arengumaades; kutsub kõiki liikmesriike üles kaaluma selliste maksude sisseseadmist;
36. palub liikmesriikidel ja komisjonil kooskõlas 21. oktoobri 2008. aasta resolutsiooniga leppida kokku, et anda vähemalt 25 % ELi heitkogustega kauplemise süsteemis süsiniku saastekvootidega kauplemisest saadavast tulust avalike investeeringute kaudu arengumaade toetamiseks kliimamuutuste tõkestamisel;
37. palub Euroopa Komisjonil ja liikmesriikidel toetada kõiki meetmeid, mis võimaldavad võidelda kliimamuutuse vastu, mille peamised ohvrid on arengumaad, ning sellega seoses tugevdada asjakohast tehnosiiret;
38. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles pöörama rohkem tähelepanu keskkonnakriisi ja arengukriisi vahelisele seosele ning nõuab tungivalt, et nad seaksid jätkusuutliku arengu ja loodussäästliku majanduskasvu ELi strateegilisteks prioriteetideks; nõuab tungivalt, EL eraldaks täiendavat raha oma lubaduste täitmiseks kliimamuutuste vastu võitlemisel arengumaades, võttes samas arvesse järjest kasvavat keskkonnapagulaste hulka;
39. tunneb heameelt Euroopa Ülemkogu poolt 2009. aasta oktoobris võetud kohustuse üle mitte ohustada kliimamuutusega võideldes aastatuhande arengueesmärkide täitmist; nõuab tungivalt, et nõukogu jõuaks võimalikult kiiresti ning Kopenhaageni tippkohtumise järelduste ja G20 kompromisside raames kokkuleppele kindlate finantskohustuste osas, mis võimaldaksid arengumaadel toime tulla halvenevate ilmastikutingimustega, ning tagaks, et majanduskriisi tõttu vajatav abi ei viiks uuesti liiga suure välisvõlani;
40. peab väga tähtsaks migrantide rahaülekandeid, millega kapital voolab arengumaadesse, otse sihtrühmade, sealsete elanike kätte, kes saavad seda kiiresti rakendada pakiliste vajaduste rahuldamiseks; palub ELi liikmesriikidel ja abisaajatel riikidel hõlbustada rahaülekannete saatmist ja püüda vähendada nende kulusid;
41. väljendab rahulolu G8 riigijuhtide 2009. aasta juulis Itaalias L'Aquilas toimunud tippkohtumisel võetud kohustuse üle vähendada rahaülekannete kulusid viie aasta jooksul 10 %lt 5 %ni; on veendunud, et suurem turukonkurents ja avaram reeglistik on olulise tähtsusega abinõud, millega vähendada rahaülekannetega seotud kulusid ning kiirendada sealjuures uute tehnoloogiate kasutuselevõttu ja soodustada arengumaade vaeste inimeste rahalist kaasamist;
42. avaldab toetust avaliku sektori sisestele ning avaliku ja erasektori ühisalgatustele, mis põhineksid avaliku sektori juhtimisel ja erarahastajate toetusel ning oleksid kooskõlas

partnerriikide prioriteetidega, olles vahendiks, millega suurendada vastutustundlikke ja jätkusuutlikke otseinvesteeringuid arengumaadesse ja hõlbustada tehnosiiret;

43. tuletab meelde, et kodanikuühiskonna organisatsioonidel, kohalikel omavalitsustel ja detsentraliseeritud koostööl on tähtis osa majanduskriisi tagajärgedega tegelemisel ning arenguprotsessis; nõuab seetõttu, et komisjon loeks detsentraliseerimise ELi antava abi raames olulisel määral rahastatavaks valdkonnaks arengumaades;
44. väljendab rahulolu haavatavatele Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikidele suunatud, kriisi sotsiaalsete tagajärgedega võitlemiseks mõeldud nn FLEX-mehhanismi heakskiitmisel; nõuab sellekohaste vahendite kiiret väljamaksmist; väljendab aga veel kord muret selle pärast, kuidas komisjon täidab rahastamise puudujäägid, mis lähiaastatel tekivad eelarvetoetuse praeguse, ajaliselt varasema kasutuselevõtu tõttu;
45. peab kaubandust arengumaade majanduskasvu kindlustamise ja vaesuse vähendamise peamiseks teguriks ning kutsub Euroopa Liitu ja selle liikmesriike üles kasutama oma rahvusvahelist mõju, et areng jääks Doha läbirääkimiste voorus tähelepanu keskpunkti ning läbirääkimised viidaks edukale, õiglasele ja arengule orienteeritud lõpule, samal ajal edendades Euroopa Liidu kaubanduspoliitika abimeetmeid vaeste heaks;
46. rõhutab, et kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 208 peab ELi kaubandus-, julgeoleku-, rände-, põllumajandus- ja muude valdkondade poliitika olema kooskõlastatud, et ühelt poolt toetada arengumaid ning teisalt edendada õiglast ja arengut soodustavat rahvusvahelist finants- ja kaubandussüsteemi;
47. tuletab meelde, et ELi aluslepingutes sätestatud põhimõtte, mis näeb ette poliitikavaldkondade arengusiduse, on peamine viis aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks; nõuab sellest lähtuvalt, et EL arendaks kaubanduspoliitikat, mis toetaks ja järgiks aastatuhande arengueesmärkide täitmist; nõuab, et töötataks välja tugev õiguslik mehhanism, mis tagaks ELi vastutuse oma kohustuste eest edendada poliitikavaldkondade sidusust;
48. nõuab arenguabi ja ELi teiste poliitikavaldkondade suuremat ühtsust; märgib, et näiteks ELi subsideeritud põllumajandustoodete turustamine võib takistada loomast kindlat turgu vaeste kohalike põllumajandustootjate toodetele ja seeläbi nullida jõupingutused, mida tehakse kohaliku põllumajanduse edendamise projektide käigus;
49. on veendunud, et kaubandusläbirääkimiste Doha vooru tasakaalustatud, õiglane ja arengule orienteeritud lõpuleviimine kiirendaks majanduse toibumist kriisist ja võiks aidata kaasa vaesuse leevendamisele arengumaades, kvaliteetsete töökohtade loomisele ja tarbijahindade vähenemisele; on seetõttu tõsiselt mures edusammude puudumise pärast Doha vooru läbirääkimistel;
50. juhib tähelepanu sellele, et saavutamaks suuremat finantsstabiilsust ja parandamaks ülemaailmse kaubandussüsteemi toimimist WTO raames, tuleb liikuda edasi uue rahvusvahelise raha- ja finantsüsteemi poole, mille aluseks on mitmepoolsed reeglid, mis võtavad arvesse arengumaade eriomaseid probleeme ja mis sobituvad ÜRO raamistikku;

51. tuletab meelde, et kaubandusabi strateegia eesmärk on aidata arengumaadel ja vähim arenenud riikidel pidada läbirääkimisi kaubanduslepingute sõlmimiseks, neid täita ja nendest kasu saada, laiendada oma kaubavahetust ning kiirendada vaesuse kaotamist; palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada, et täidetak kohustused seoses ELi eesmärgiga suurendada 2010. aastaks kaubandusabi 2 miljardi euron aastast; palub komisjonil esitada üksikasjaliku teabe ja arvud eelarveridade kohta, mida kasutatakse kaubandusega seotud abi ja kaubandusabi rahastamiseks (lisaks eelarvereale 20 02 03) ning kogu ELi eelarvest rahastatava kaubandusabi kohta;
52. kinnitab veel kord, et majanduspartnerluslepinguid ei tuleks vaadelda ainult rahvusvahelise kaubanduse vahenditena, vaid need tuleb kujundada arengut soodustavateks vahenditeks; palub Euroopa Komisjoni tungivalt teha jõupingutusi läbirääkimiste kiireks lõpuleviimiseks, võttes sealjuures arvesse seda, kuidas majanduspartnerluslepingute sätted võivad mõjutada arengumaade võimet kriisile vastu panna;
53. märgib, et eksporditulu oluline vähenemine paljudes arengumaades, eelkõige vähimarenenud maades, on aeglustanud lõunapoolsete riikide kasvu ja arengut; kutsub komisjoni üles kaubanduslepingute ning eelkõige majanduspartnerluslepingute läbirääkimistel ja rakendamisel tugevdama ELi poliitikavaldkondade arengusidusust ning muu hulgas inimväärse töö, jõukuse ja töökohtade loomise edendamist ja tagama piisava asümmeetria ja üleminekuperioodid kaubandusalastes kohustustes ning austuse iga riigi prioriteetide vastu ning piisava konsulteerimise peamiste osalejate ja kodanikuühiskonnaga;
54. on seisukohal, et arengumaad, kes suuresti sõltuvad arengukoostöö rahastamisest ja on esmajoonel ekspordile orienteeritud, on kriis seni kõige rängemini tabanud, kuna rahavood põhjast lõunasse on kokku kuivamas ja paljude arengumaade siseturg on liiga nõrk, et korvata ekspordi vähenemist;
55. palub komisjonil koostada hinnangu AKV riikide ekspordisõltuvuse ja selle vastavuse kohta riigi strateegiadokumentides esitatud arengueesmärkidele;
56. võtab teadmiseks ülemaailmse kaubandussoodustuste süsteemi (GSTP) lepingu, mille 22 arengumaad sõlmisid tollimaksude ning muude nendevahelist kaupade ekspordi takistavate tegurite vähendamiseks eesmärgiga ergutada lõuna–lõuna suunal toimuvat kaubavahetust ja suurendada selle sõltumatust ülemaailmse kaubanduse ebastabiilsusest;
57. on veendunud, et proteksionism ei ole arukas vastus kriisile, ja kordab oma üleskutset, et Euroopa Liit omalt poolt vähendaks kaubandustõkkeid ja kaubandust moonutavaid ELi toetusi, mis on arengumaadele suurt kahju tekitanud;
58. on seisukohal, et ELi arengupoliitika peaks arvestama nii ELi kui ka arengumaade huvisid, ja et turgude vastastikune avamine, mis ei tohi toimuda arengumaade majandusliku stabiilsuse arvelt, nõuab vastavaid järelevalve- ja õigusraamistikke; palub komisjonil, nõukogul ja Euroopa Investeerimispangal seada mikroalaenude andmine VKEdele ja väiketalupidajatele arengukoostöö prioriteediks ning edendada seeläbi jätkusuutlikke piirkondlikke majandusstruktuure;

59. palub komisjonil kindlustada meetmeid, mis võeti pikaajaliste arengueesmärkide täitmiseks, valmistades samal ajal ette jätkuvat arengu- ning humanitaarabi andmist kriisi tipp-perioodil, mil arengumaadel on eriti raske;
60. rõhutab, et finantskriisi ulatus, sügavus ja keerukus on seotud finantssüsteemi arengu lahutamise tegelikust majandusest, ülemaailmse tasakaalustamatuse suurenemisega ja planeedi keskkonnaprobleemide teravnemisega – need vead tuleb parandada, et juhtida majandussüsteem ülemaailmse säästva arengu rajale;
61. väljendab tõsist muret, et maksuparadiiside negatiivne mõju võib olla vaeste riikide majanduse arengule ületamatuks takistuseks, kuna maksuparadiisid rikuvad teiste riikide suveräänsust, kahjustavad finantsturgude ja vahendite jaotamise tulemuslikkust, õõnestavad riikide maksusüsteeme ja suurendavad maksustamise kulusid, stimuleerivad majanduskuritegevust, kahjustavad erasissetulekuid, head valitsemistava ja majanduskasvu, pärsides sellega arengumaade investeringuid avalikesse teenustesse, haridusse, sotsiaalkindlustusse ja inimeste heaolusse;
62. rõhutab, et maksuparadiisid ja *off-shore* keskused soodustavad maksustamise vältimise strateegiat (nt ebakorrektsed siirdehinnad), maksudest kõrvalehoidumist ja kapitali ebaseaduslikku väljavoolu; eelkõige toonitab, et arengumaades toimuva maksupettuse tagajärjel läheb aastas kaduma maksutulu, mis on kümme korda suurem arenenud riikide antavast arenguabi summast; nõuab seetõttu, et liikmesriigid seaksid võitluse maksuparadiiside, maksudest kõrvalehoidumise ja arengumaadest kapitali ebaseadusliku väljavoolu vastu üheks prioriteediks; kordab sellega seoses oma veendumust, et automaatset teabevahetust tuleks ülemaailmselt laiendada ja mitmepoolses raamistikus rakendada;
63. märgib, et üle maailma on kümneid maksuparadiise, mida kasutavad isegi mõned OECD riikide äriühingud, et vältida maksude maksmist neile arengumaadele, kus neil on tulutoov äritegevus, või oma asukohamaale; palub komisjonil aru anda, kuidas saaks automaatset teabevahetust ülemaailmselt laiendada ning koostööd mitte tegevate maksuparadiiside ja nende kasutajate suhtes sanktsioone rakendada ning kuidas kehtestada ELis riikidevaheliste äriühingute jaoks kord, mis näeks ette kasumi ja maksude aruandluse iga riigi kohta eraldi;
64. tunnistab, et maksualase teabe vahetamise lepingute abil ei ole võimalik kaotada eraldiseisvate maksusüsteemide kahjulikke struktuure ja avalike registrite puudumist ega ole ka võimalik nõuda arvete esitamist, auditit või dokumentide säilitamist; väljendab rahulolu G20 riikide ning Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) jõupingutuste üle astuda samme maksuparadiiside vastu, ent märgib kahetsusega, et seatud kriteeriumid, maksualase teabe vahetamise lepingud ja olemasolevad menetlused ei ole maksuparadiiside ja ebaseaduslike finantsvoogude probleemiga tegelemiseks piisavad; kutsub OECDd, G20 riike ja ELi üles heaks kiitma karmimaid kriteeriume maksuparadiiside tuvastamiseks ja asuma ette valmistama rahvusvaheliselt siduvat mitmepoolset automaatse maksualase teabevahetuse lepingut ning kavandama ka vastumeetmeid nõuete täitmatajätmise korral;
65. kutsub Euroopa Liitu, selle liikmesriike ja rahvusvahelisi finantsinstitutsioone üles abistama arengumaid tulupoole ülesehitamisel ja maksustamisvalmiduse arendamisel;

66. märgib, et pool arengumaadest pärit ebaseaduslikest rahavoogudest on seotud kaubanduse vale hinnakujundusega, ja kordab oma üleskutset uue siduva ülemaailmse finantskokkuleppe sõlmimiseks, mis sunniks rahvusvahelisi korporatsioone, sealhulgas nende eri filiaale, automaatselt avaldama saadud kasumi ja tasutud maksud riikide lõikes, et oleks tagatud müügi, tulu ja maksude läbipaistvus igas õigussüsteemis, kus korporatsioon paikneb;
67. kutsub komisjoni üles aktiivselt edendama ettevõtete sotsiaalset ja keskkonnaalast vastutust, et oleks võimalik tõhusalt kontrollida rahvusvaheliste korporatsioonide ja nende filiaalide tegevuse sotsiaalseid ja keskkonnamõjusid ning inimõiguste järgimist arengumaades;
68. märgib murelikult, et arengumaade majandusliku olukorra edasise halvenemise tagajärgedeks võivad olla tööpuuduse ülikõrge tase ja suurenev majandusränne; lisab, et sellised rändevood võivad kaasa tuua „ajude äravoolu” arengumaadest ning kahjustada nende tulevast majanduskasvu;
69. juhhib tähelepanu vajadusele parandada tõsiselt arengumaade pangandussüsteemi, mis aitaks konkreetse meetmena tagada investeringuid, finantssektori arengut ja kasvu, võõrtöötajate rahaülekandeid, kaubavahetust ja muid asjakohaseid tehinguid, mis omakorda suurendaks sotsiaalset ühtekuuluvust ning poliitilist ja majanduslikku stabiilsust;
70. tervitab varastatud tulu jälitamise algatust (StAR), mille on käivitanud ÜRO uimastite ja kuritegevuse vastu võitlemise büroo ning Maailmapank, et aidata arengumaadel võidelda korrupsiooni, kuritegevuse ja maksupettuse vastu, ning kutsub liikmesriike üles ratifitseerima ÜRO korrupsioonivastase võitluse konventsiooni;
71. rõhutab, et oluline on toetada arengumaid tõhusa suutlikkuse saavutamisel, et nende endi huvides edendada korrupsioonivastast võitlust ja tugevdada õigusriigi põhimõtteid, head valitsemistava ja riikliku rahastamise läbipaistvust, selleks et parandada eelarve prognoositavust, täitmist ja kontrolli; rõhutab riikliku rahastamise parlamentaarse järelevalve olulisust; rõhutab vajadust parandada rahvusvahelisi raamatupidamisstandardeid, et ära hoida maksustamise vältimist ja maksudest kõrvalehoidumist, sealhulgas tuleks riikidevahelistelt äriühingutelt nõuda finantsaruannete koostamist iga riigi kohta eraldi;
72. väljendab rahulolu selle üle, et Euroopa Investeerimispank tugevdab oma olemasolevat poliitikat *offshore*-finantskeskuste suhtes; kutsub Euroopa Liitu, selle liikmesriike ja Euroopa Investeerimispanka üles võtma juhtrolli võitluses maksuparadiiside vastu ja kehtestama seda silmas pidades eeskirjad riigihangete ja riiklikest fondidest tehtavate väljamaksete kohta, millega kõikidele ettevõtetele, pankadele või muudele institutsioonidele, kes on registreeritud mõnes maksuparadiisis, keelatakse riiklike fondide rahast osa saada; palub Euroopa Investeerimispangal kaaluda laiendatud suuniste raames nõuet, et ettevõtjad ja finantsvahendajad annaksid oma tegevuse kohta aru iga riigi kohta eraldi;
73. märgib, et Euroopa Investeerimispank on teinud edusamme, tagamaks et tema tagatised ja investeringud ei läbiks maksuparadiise; palub Euroopa Investeerimispangal võtta

vajalikke lisameetmeid, mille abil tagada, et seda ei juhtuks kaudsel teel; palub Euroopa Investeerimispangal anda aru *offshore*-finantskeskuste poliitika rakendamise kohta; palub Euroopa Investeerimispangal tingimuste seadmisel või tingimustele vastamise kriteeriumide kehtestamisel iseäranis tähelepanelikult jälgida, et need oleksid kooskõlas ELi poliitiliste eesmärkidega ja Maailma Tööorganisatsiooni inimväärse töö mõistega, et tagada maksimaalne abi, kohalike ettevõtjate kaasamine ja korrupsioonivastase võitluse toetamine; on seisukohal, et Euroopa Investeerimispank peaks oma värbamispoliitikas rohkem soosima keskkonna- ja arenguspetsialistide palkamist;

74. peab Euroopa Investeerimispanga välislaenude andmisest ja koostöökokkulepetest vahekokkuvõtte tegemist, mis on praegu käimas ja viiakse lõpule 2010. aastal ning milles Euroopa Parlament osaleb kaasõigusloojana, heaks võimaluseks suurendada Euroopa Investeerimispanga osa arengukoostöös, pidades esmaseks eesmärgiks aastatuhande arengueesmärkide saavutamist 2015. aastaks; on seisukohal, et seoses sellega tuleks esikohale seada vaesuse vähendamist taotlevad projektid;
75. mõistab hukka asjaolu, et alates 1980-ndatest on investeeringud arengumaade põllumajandusse järjest vähenenud ning nõuab tungival, et komisjon seaks liidu arengupoliitikas esikohale toiduga kindlustatuse ning suurendaks seoses sellega toetusi põllumajandusele, eelkõige toidutootmisele, ja maaelu arengule;
76. on seisukohal, et majandusarengu peamiseks takistuseks arengumaades on laenude ja mikrokrediidi vähene kättesaadavus potentsiaalsetele ettevõtjatele; rõhutab samuti probleemi seoses laenu tagatistega, mis enamasti puuduvad; kutsub seepärast komisjoni ja Euroopa Investeerimispanka looma hulgaliselt laenu ja mikrokrediidi saamise programme;
77. palub komisjonil ja liikmesriikidel toetada meetmeid, mis hõlbustavad arengumaade juurdepääsu krediidile, sealhulgas mitmepoolsete arengupankade olulist kapitalisatsiooni, ja luua raamistik, mis võimaldaks mitmesuguste finantsteenuste pakkujate litsentseerimist, et rahuldada kohalike elanike vajadusi;
78. kutsub komisjoni üles selles raportis esitatud soovitusi täiel määral arvesse võtma pärast vahekokkuvõtte tegemist, otsuse ettepaneku koostamisel Euroopa Investeerimispanga välislaenumandaadi kohta;
79. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikidele, ÜRO organisatsioonidele, Rahvusvahelisele Valuutafondile ja Maailmapangale, IMFi ja Maailmapanga esindajatele ELi liikmesriikides ning G20 riikidele.

SELETUSKIRI

2007. aastal vallandunud majandus- ja finantskriis on toonud kaasa valulised ja sügavad tagajärjed tärkava majandusega riikides ja arengumaades, eriti kõige madalama sissetulekuga riikides.

See on nurjanud täielikult nimetatud riikides viimasel aastakümnel saavutatud edusammud, mis väljendusid stabiilses majanduskasvus, riigi rahanduse konsolideerimises, välisvõla vähendamises, kaubandustegevuse laiendamises, toorainehindade buumis ning rohkema abi suunamises arengusse. Vaatamata raskustele ja piiratud rahalistele vahenditele tehti nimetatud kontekstis kiireid edusamme aastatuhande arengueesmärkide saavutamisel.

Kuid finantskriisi eelsetel aastatel raputas vaeseid riike juba toiduainekriis, mis väljendus sadade miljonite inimeste jaoks igapäevaselt vajalike toiduainete kallinemises, samuti energiakriis, mis nõudis naftat või gaasi mittetootvatelt riikidelt ellujäämiseks tohtuid väljaminekuid, ning lõpuks kliimamuutustest tulenev kriis, mis mõjutas kõige rohkem just arengumaid, kus kannatasid viljasaagid ning hävisid infrastruktuurid.

Finantskriis muutis kõige madalama sissetulekuga riikide niigi tõsiseks muutunud olukorra järk-järgult veelgi halvemaks.

Kriisi esimesed tundemärgid avaldusid 2007. aasta teisel poolel, mõjud tootmisektorile ilmnesid 2008. aasta jooksul. Lehman Brothersi krahhi järgselt veidi rohkem kui aasta tagasi olime ekspertide üksmeelse arvamuse kohaselt finantskatastroofi äärel, tõsise majanduskriisi lävel.

Finantskriisi algusest toimunud arengute põhjal võib tuua välja järgmise:

1. Arengumaad ei ole kriisi allikas ega tekkepõhjus. See-eest on kriisi tagajärjed olnud just nende maade jaoks kõige rängemad. Põhjused peituvad arenenud riikides ning nende finantssüsteemides ning teatavates läbipaistmatutes tehinguliikides, mida praktiseeriti börsimullide tekitamise nimel, samuti kiire ja kunstliku kasu jahtimises võrreldes tootmisektoriga ning asjaomaste finantsinstitutsioonide paljude juhtfigureide vastutustundetuses. Kõige selle aluseks oli arusaamine, et globaliseerumine tähendab võitlust täieliku dereguleerimise nimel ning igasuguse riigipoolse reguleerimisvahendi eiramist.
2. Nähtusest, mida alguses käsitleti finantskriisina ning mille kohta väideti või prognoositi, et arengumaid mõjutab see vähe, kuna need ei ole ülemaailmse finantssüsteemiga seni väga tihedalt seotud, on kasvanud välja järjest laastavam majandus-, sotsiaal-, arengu- ja humanitaarkriis. Nagu on märkinud Euroopa Komisjon, on arenenud riikide ja kiiresti areneva turumajandusega riikide järel kriisi kolmas laine jõudnud arengumaadeni. Võib öelda, et nn laine on muutumas tsunamiks.
3. Kõnealune kriis on mõjutanud arengumaade iga eluvaldkonda:

- a) Väiksem majanduskasv ja suurem tööpuudus. 2009. aastal moodustas tärkava turumajandusega riikide ja arengumaade majanduskasv 2007. aasta majanduskasvust veerandi ning 2008. aasta omast kolmandiku. Lähiaastate väljavaated ei ole ka eriti lootustandvad, vähemalt järgmise viie aasta jooksul. Selle tagajärjel on töötute ja töötavate vaeste arv eelkõige linnapiirkondades intensiivselt suurenenud ning see võib omakorda mitmekordistada rändevooge, millele lisanduvad veel nn kliimapõgenikud.
 - b) Toorainehindade alanemine ja toorainetest saadava tulu vähenemine. Prognooside kohaselt langevad toorainehinnad (v.a nafta) 2009. aastal rohkem kui 20%.
 - c) Kaubandusmahu vähenemine ning kaubanduspiirangute suurenemine. Prognooside kohaselt väheneb kaubanduse kogumaht 2009. aastal rohkem kui 10% ning areneva majandusega riikide ja arengumaade kaubaekspordi määrad vähenevad, isegi kuni 17% Aafrikas, kuigi alles 2008. aastal ennustati kasvu 11,3%. Kõik see suurendab oluliselt jooksevkonto puudujääki, kahjustades tõsiselt laenu- ja investeerimisvõimalusi.
 - d) Keerulisem juurdepääs rahvusvahelisele rahastamisele ja vähem välisinvesteeringuid. Välisinvestorite rahavood areneva majandusega riikidesse ja arengumaadesse on märkimisväärselt vähenenud ning prognooside kohaselt on areneva turumajandusega riikide välisfinantseeringute vajadus 2009. ja 2010. aastal 25 miljardi dollari võrra suurem kui 2008. aastal, Rahvusvaheline Valuutafond suudab sellest katta maksimaalselt vaid kolmandiku.
 - e) Tegemist on arenenud riikide kaitsereaktsiooniga, mis pidurdab arengumaade ekspordivõimsust. Euroopa Komisjon on rõhutanud vajadust tagada majanduslangusega võitlemiseks turgude avatus ja suunata majandus tagasi tõusule, millest on kasu nii arenenud riikidele kui ka arengumaadele. Sellest hoolimata on komisjon tuvastanud nii avalikke kui ka varjatud turukaitsemehhanisme ning palunud arenenud riikidel tungivalt tagada oma avalike lubaduste ja tegeliku poliitika ühtsus.
 - f) Väljarännanutelt pärit ressursid ja rahaülekanded olid 2009. aastal võrreldes 2008. aastaga langenud 7% ning selles suhtes on 2010. ja 2011. aastaks loota vaid kerget taastumist. See langus avaldab eriti negatiivset mõju kõige väiksema sissetulekuga riikidele, kus väljarännanute rahaülekanded võivad moodustada isegi 6% SKPst.
 - g) Vähema abi suunamine arengusse, kuna selleks on vaja oluliselt rohkem lisaressursse. 2008. aastal oli abi 25 miljardi dollari võrra väiksem kui Gleaneaglesi püstitatud eesmärk aastaks 2010 ning ilmselt väheneb veelgi. Euroopa Komisjon on prognoosinud, et 2009. aastal väheneb arenguabi maht 22 miljardi dollari võrra.
 - h) Oluline võlakoormuse suurenemine. Kiiresti arenevates riikides ja arengumaades on välisvõlg vaid ühe aastaga tõusnud kahe protsendi võrra SKPst.
4. Kõigi loendatud negatiivsete tagajärgede tulemus inimeste igapäevaelule on vastavalt Intermón Oxfami arvestustele, mis on leidnud ka üldist kinnitust näiteks rahvusvaheliste finantsinstitutsioonide, nagu Maailmapank, uuringutes ning ülemaailmse toiduohutuslase tippkohtumise (november 2009) deklaratsioonis, järgmine: praeguse

saja miljoni äärmises vaesuses elava inimese asemel on peagi tuhat miljonit sellises olukorras olevat inimest, Sahara-taguses Aafrikas sureb 30 000–50 000 last rohkem, tõusevad haridus-, tervishoiu-, infrastruktuurikulud ning julgeoleku- ja sotsiaalkaitsestruktuurid muutuvad ebastabiilsemaks.

5. Samas suunati enne kriisiolukorra puhkemist riigiabi, fiskaalmeetmed ning usumatult palju likviidsust arenenud riikide probleemide lahendamisse, kusjuures võrreldes arengumaadega oli eraldatud abi proportsioon 20 korda suurem, mis on täiesti vastuvõetamatu. Pärast G20 kohtumisi moodustasid Rahvusvahelise Valuutafondi antud uutest laenudest Aafrikale mõeldud laenud vaid 1,6%. G20 jaoks võimaldatud 250 miljardi dollari suurusest summast laenueriõiguste raames suunati Aafrikasse vaid 17 miljardit. Teisalt tuleb öelda, et laenud suurendavad vaeste riikide võlakooormust veelgi. Ning lõpuks seavad arenenud riikide nõuded seoses eelarve konsolideerimisega kahtluse alla ametliku arenguabi kompromissist kinnipidamise.
6. Selge on see, et kui arenenud riikides on kriis hakanud vaibuma, siis arengumaades on see intensiivistunud. Kui arenenud riigid on kriisist väljumas, siis riigid, kellel on kõige suurem vajadus kriisist jagu saada, vajuvad järjest sügavamale põhja.
7. Arenenud maailma jaoks on kriis nii intensiivsuse kui ka kestuse poolest ajutine nõrkushetk jätkuvas heaolus. Paljude arengumaade jaoks võib kriis viia aga kuristikku, millesse kaob terve kümnendik võitlust vaesuse ja tõrjutusega ning mille tõttu saab tõsiselt kannatada terve põlvkond inimesi.
8. Kriisi jätkumine arengumaades hakkab aga edaspidi pidurdama ülemaailmset majanduskasvu. Nagu on tunnistanud Euroopa Komisjon, „[lisab] majanduskasv [...] arengumaades töökohti, majanduskasvu ja heaolu ka mujal ning aitab kaasa ülemaailmsele rahule ja stabiilsusele”. Seda kinnitati ka Pittsburghis kohtunud G20 deklaratsioonis: „sammud arengulõhe vähendamiseks võimaldavad viia tõusuteele ka ülemaailmse majanduskasvu”.
9. Kuid vaatamata sellele, et rahvusvaheline üldsus on korduvalt rõhutanud, et praeguse ülemaailmse kriisi lahendamise võtmesõna on majanduse areng ning et New Yorgi, Accra ja Doha rahvusvahelistel konverentsidel ja G20 Washingtoni kohtumisel võeti selgeid seisukohti ja täpseid kohustusi aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks, abi andmise eesmärkides kindlaks jäämiseks, abi tõhustamiseks ja arengumaade kaasamiseks ülemaailmsesse juhtimisse, ei jõua lubatud vahendid abivajavate riikideni, et kasutada neid ettenähtud reformide käivitamiseks.

Seetõttu peavad arenenud riigid andma sellele küsimusele mõjuva ning kiire vastuse. Abi vaesuse ja tõrjutuse vähendamiseks on vaja anda ning meetmeid arengu edendamiseks ning kriisist väljumiseks on vaja võtta just praegu, aastal 2010. Tuleb leida kiireid väljamakseviise ning maksta eelolevateks aastateks ettenähtud abi välja ettemaksena.

Nimetatud kiire vastus tuleb muu hulgas anda pikemaks perioodiks. Kui ahvatlev see ei tunduks, ei tohi abi andmine toimuda eraldatud üksikmeetmena, vaid pikaajase kohustuse võtmisena, mis kätkeb koordineeritud ning tõhusal ja läbipaistval viisil juhitavat meetmepaketti, mille raames püüeldakse peamiste rahastajate, partnerriikide,

finantsinstitutsioonide ja kodanikuühiskonna laiapõhjaliste kokkulepete poole.

Selle elluviimiseks peab EL näitama üles eestvedamisuskust ning suurt kindlameelsust, et leida kompromiss eranditult kõigi liidu institutsioonide vahel ning võtta kuulda Euroopa Parlamendi häält.

23.2.2010

RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS

arengukomisjonile

Ülemaailmse finants- ja majanduskriisi mõju kohta arengumaadele ja arengukoostööle
(2009/2150(INI))

Arvamuse koostaja: María Muñiz De Urquiza

ETTEPANEKUD

Rahvusvahelise kaubanduse komisjon palub vastutaval arengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. märgib, et paljude arenguriikide ja eelkõige vähim arenenud riikide eksporditulu märgatav vähenemine on kärpinud lõunapoolsete piirkondade kasvu ja arengut; kutsub komisjoni üles kaubanduslepingute ning eelkõige majanduspartnerluslepingute üle peetavatel läbirääkimistel ja nende lepingute rakendamisel tugevdama ELi arengupoliitika sidusust ja edendama muu hulgas inimväärset tööd, rikkust ja töökohtade loomist ning tagama piisava asümmeetria ja vajalikud üleminekuperioodid kaubanduskohustuste täitmisel, samuti tagama selle, et respekteritaks iga riigi prioriteete ning konsulteeritaks vajalikul määral peamiste asjaosaliste ja kodanikuühiskonnaga;
2. on veendunud, et kaubandusläbirääkimiste Doha vooru tasakaalustatud, õiglane ja arengule orienteeritud lõpuleviimine soodustaks majanduse taastumist kriisist ja võiks kaasa aidata vaesuse leevendamisele arengumaades, kvaliteetsete töökohtade loomisele ja tarbijahindade alanemisele; on seetõttu tõsiselt mures edusammude puudumise pärast Doha vooru läbirääkimistel;
3. palub Euroopa Komisjonil ja liikmesriikidel toetada kõiki meetmeid võitluses kliimamuutuste vastu, arvestades, et kliimamuutuste tõttu kannatavad kõige rohkem arengumaad, ning sellega seoses hoogustada asjakohase tehnoloogia siiret;
4. tuletab meelde, et kaubandusabi strateegia eesmärk on aidata arenguriikidel ja vähim arenenud riikidel pidada läbirääkimisi kaubanduslepingute sõlmimiseks, aidata neil neid lepinguid täita ja nendest kasu saada ning aidata neil laiendada oma kaubavahetust ja kiirendada vaesuse kõrvaldamist; palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada, et vastavalt

ELi seatud eesmärgile täidetak kohustused suurendada 2010. aastaks kaubandusabi kogumahtu 2 miljardi euronni aastas; palub komisjonil esitada üksikasjalik teave ja arvanded nende eelarveridade kohta, mida kasutatakse kaubandusega seotud abi ja kaubandusabi rahastamiseks (lisaks eelarvereale 20 02 03) ning kogu ELi eelarvest rahastatava kaubandusabi kohta;

5. palub komisjonil hinnata Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide sõltuvust ekspordist ning selle vastavust riikide strateegiadokumentides esitatud arengueesmärkidele;
6. palub komisjonil ja liikmesriikidel toetada meetmeid, mis hõlbustaksid arenguriikidel krediidi saamist, kusjuures nende meetmete hulka kuuluksid mitmepoolsete arengupankade ulatuslik kapitaliseerimine ja sellise raamistiku loomine, mis võimaldaks mitmesuguste finantsteenuste pakkujate litsentseerimist, et rahuldada kohalike elanike vajadusi;
7. võtab teadmiseks lepingu ülemaailmse kaubandussoodustuste süsteemi (GSTP) kohta, millega 22 arenguriiki on loonud mehhanismi tollimaksude ning muude ekspordi takistavate tegurite vähendamiseks omavahelises kaubavahetuses, püüdes elavdada lõunapoolsete piirkondade kaubavahetust ja vähendada selle sõltuvust maailmakaubanduse kõikumistest.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	23.2.2010
Lõpphääletuse tulemus	+: 14 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	William (The Earl of) Dartmouth, Daniel Caspary, Christofer Fjellner, Joe Higgins, Yannick Jadot, Bernd Lange, David Martin, Emilio Menéndez del Valle, Cristiana Muscardini, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Iuliu Winkler, Jan Zahradil, Pablo Zalba Bidegain, Paweł Zalewski
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Catherine Bearder, José Bové, George Sabin Cutaș, Salvatore Iacolino, Syed Kamall, Elisabeth Köstinger, Jörg Leichtfried, Matteo Salvini, Michael Theurer, Jarosław Leszek Wałęsa
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	María Muñoz De Urquiza, Patrice Tirolien

29.1.2010

MAJANDUS- JA RAHANDUSKOMISJONI ARVAMUS

arengukomisjonile

Ülemaailmse finants- ja majanduskriisi mõju kohta arengumaadele ja arengukoostööle
(2009/2150(INI))

Arvamuse koostaja: Jürgen Klute

ETTEPANEKUD

Majandus- ja rahanduskomisjon palub vastutaval arengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. on seisukohal, et finants- ja majanduskriisist ülesaamine peaks endiselt olema prioriteet;
2. lisaks märgib, et globaliseerumisel on olnud ka positiivne mõju arengumaade üldisele majanduslikule olukorrale;
3. rõhutab, et vaja on jätkata abi andmist ning seda pidevalt kohandada uute olude ja tingimustega;
4. rõhutab, et ülemaailmse majanduskriisi tõttu on arengukoostööd vaja tõhusamaks muuta nii kvantitatiivses kui ka kvalitatiivses mõttes;
5. on seisukohal, et Euroopa Liidu arenguabi meetmete tulemuslikkuse ja tõhususe üle ei saa otsustada ainult arenguabi rahastamise mahu järgi;
6. rõhutab vajadust liikuda rahvusvahelise juhtimissüsteemi poole, mis kaitseks kõige haavatavamaid inimesi ja riike, esmajoones neid, keda kriis on kõige rängemalt tabanud ja kellel on ebapiisavad turvavõrgustikud või puuduvad need üldse;
7. kutsub ELi üles toetama vabakaubandust ning eemaldama kõik kaubandustõkked ja kaubavahetust moonutavad toetused, eeskätt Euroopa põllumajandustoetused;
8. kutsub komisjoni üles kiirendama rahvusvahelise arengukoostöö reformi;
9. kutsub nõukogu ja komisjoni üles astuma samme, et suurendada rahvusvaheliste

finantsinstitutsioonide rahastamist, milles lepiti kokku G20 tippkohtumisel;

10. palub nõukogul ja komisjonil toetada Rahvusvahelise Valuutafondi põhjalikku reformi;
11. kutsub nõukogu ja komisjoni üles parandama kahepoolse ja mitmepoolse arengukoostöö kooskõlastamist, sest see on arenguabi ebatõhususe üks peapõhjusi;
12. nõuab, et komisjon esitaks teatise selle kohta, kuidas rahvusvaheliste finantstehingute maksuga saab muu hulgas aidata kaasa aastatuhande arengueesmärkide saavutamisele, ülemaailmse tasakaalustamatuse korrigeerimisele ja säästva arengu edendamisele maailmas;
13. nõuab tihedamat makromajanduslikku koostööd G-20 raames, ÜRO süsteemi mõjukamat rolli ja rahvusvaheliste finantsinstitutsioonide reformi, et kooskõlastatult reageerida kriisile ja selle mõjudele arengumaades;
14. rõhutab, et Euroopa Liidul on kohustus aidata arengumaadel toime tulla ülemaailmsest majanduskriisist ja kliimamuutusest tulenevate probleemidega, mille eest kõnealused riigid vastutavad ei ole; nõuab sellega seoses, et liikmesriigid täidaksid täielikult oma ametliku arenguabi kohustused arengumaade suhtes, ning tuletab meelde, et nende kohustuste täitmine oleks palju kiirem ja lihtsam viis arengumaadele vahendite tagamiseks kui finantstehingute maksustamise uue süsteemi loomine;
15. rõhutab, et finants- ja majanduskriisile tuleb ulatuslikult reageerida, et ühtki finantsinstitutsiooni, turusegmenti ega jurisdiktsiooni ei tohi vabastada reguleerimisest ega järelevalvest ning et kõigi osaliste läbipaistvus ja vastutus peab olema uue rahvusvahelise finantssektori juhtimise alus;
16. on seisukohal, et arengumaid, kes suuresti sõltuvad arengukoostöö rahastamisest ja on esmajoonel ekspordile orienteeritud, on kriis seni kõige rängemini tabanud, kuna rahavood põhjast lõunasse on kokku kuivamas ja paljude arengumaade siseturg on liiga nõrk, et korvata ekspordi vähenemist;
17. rõhutab, et finantskriisi ulatus, sügavus ja keerukus on seotud finantsüsteemi arengu lahutamisega tegelikust majandusest, ülemaailmse tasakaalustamatuse suurenemisega ja planeedi keskkonnaprobleemide teravnemisega – need vead tuleb parandada, et juhtida majandussüsteem ülemaailmse säästva arengu rajale;
18. rõhutab, et laenuraha vähenemine, majanduslanguse põhjustatud ebakindlus ning vähenenud rahvusvaheline kaubandus, investeringud ja võõrtöötajate rahaülekanded on need kanalid, mida mööda kriis on arenenud riikidest üle kandunud arengumaadesse; rõhutab, et kõigis neis valdkondades peab liit vastu võtma algatusi ning kooskõlastatud, laiapõhjalisel ja järjepideval moel kehtestama end rahvusvahelisel tasandil;
19. juhib tähelepanu sellele, et saavutamaks suuremat finantsstabiilsust ja parandamaks ülemaailmse kaubandussüsteemi toimimist WTO raames, tuleb liikuda edasi uue rahvusvahelise raha- ja finantsüsteemi poole, mille aluseks on mitmepoolsed reeglid, mis võtavad arvesse arengumaade eriomaseid probleeme ja sobituvad ÜRO raamistikku;

20. tunneb heameelt Euroopa Ülemkogu poolt 2009. aasta oktoobris võetud kohustuse üle mitte ohustada kliimamuutusega võideldes aastatuhande arengueesmärkide täitmist; nõuab tungivalt, et nõukogu jõuaks võimalikult kiiresti ning Kopenhaageni tippkohtumise järelduste ja G20 kompromisside raames kokkuleppele kindlate finantskohustuste osas, mis võimaldaksid arengumaadel toime tulla halvenevate ilmastikutingimustega, ning tagaks, et majanduskriisi tõttu vajatav abi ei viiks uuesti liiga suure välisvõlani;
21. tuletab meelde, et ELi aluslepingutes sätestatud põhimõtte, mis näeb ette poliitikavaldkondade arengusidususe, on peamine viis aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks; nõuab sellest lähtuvalt, et EL arendaks kaubanduspoliitikat, mis toetaks ja järgiks aastatuhande arengueesmärkide täitmist; nõuab, et töötataks välja tugev õiguslik mehhanism, mis tagaks ELi vastutuse oma kohustuste eest edendada poliitikavaldkondade sidusust;
22. nõuab arenguabi ja ELi teiste poliitikavaldkondade suuremat ühtsust; märgib, et näiteks ELi subsideeritud põllumajandustoodete turustamine võib takistada loomast kindlat turgu vaeste kohalike põllumajandustootjate toodetele ja seeläbi nullida jõupingutused, mida tehakse kohaliku põllumajanduse edendamise projektide käigus;
23. nendib murelikult, et vähenenud on ametlik arenguabi rahvatervise vallas, eeskätt seksuaal- ja reproduktiivtervise õiguste osas, mis on võtmetähtsusega aastatuhande arengueesmärkide saavutamisel; juhib tähelepanu sellele, et terve ja tugev tööjõud on majandusarengu eeltingimus;
24. on seisukohal, et ELi arengupoliitika peaks arvestama nii ELi kui ka arengumaade huvisid, ja et turgude vastastikune avamine ei tohi toimuda arengumaade majandusliku stabiilsuse arvelt ning nõuab vastavaid järelevalve- ja õigusraamistikke; palub komisjonil, nõukogul ja Euroopa Investeerimispangal seada mikrolaenude andmine VKEdele ja väiketalupidajatele arengukoostöö prioriteediks ning edendada seeläbi jätkusuutlikke piirkondlikke majandusstruktuure;
25. märgib, et eri ettevõtted on juba omandanud tuhandeid hektareid maad mõnedes arengumaades, et toota biokütuseid ELi turule; nõuab, et sel moel maa soetamise takistamiseks kehtestataks kriteeriumid, mis näevad ette kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguste selged piirangud biokütuste tootmise kogu olelusringi vältel, ning kriteeriumid, mis muudavad toidutootmiseks sobiliku maa sel viisil kasutamise ebasoodsaks;
26. rõhutab, et maksuparadiisid ja *off-shore* keskused soodustavad maksustamise vältimise strateegiat (nt ebakorrektsed siirdehinnad), maksudest kõrvalehoidumist ja kapitali ebaseaduslikku väljavoolu; eelkõige toonitab, et arengumaades toimuva maksupettuse tagajärjel läheb aastas kaduma maksutulu, mis on kümme korda suurem arenenud riikide antavast arenguabi summast; nõuab seetõttu, et liikmesriigid seaksid võitluse maksuparadiiside, maksudest kõrvalehoidumise ja arengumaadest kapitali ebaseadusliku väljavoolu vastu üheks prioriteediks; kordab sellega seoses oma veendumust, et automaatset teabevahetust tuleks ülemaailmselt laiendada ja mitmepoolses raamistikus rakendada;
27. nõuab tõhustatud koostööd, järelevalvet ja hindamist ELi osalusega arengukoostöö

projektide planeerimisel ja rakendamisel, et saavutada arengukoostöös paremaid tulemusi; nõuab, et uus välisasjade kõrge esindaja kaaluks eraldi üksuse loomist igas abi saavas riigis, et neid projekte pidevalt kontrollida ja hinnata;

28. märgib, et järelevalvet ja hindamist saab parandada, kui kasutada vastavaid arvutiprogramme, mille eeskujuks võiksid olla OLAFi väljatöötatud või ELi toel loodud programmid, nagu näiteks ODAMoz, mille abil saab registreerida, liigitada, analüüsida ja jälgida kõiki arenguprojekte ning hoida silma peal sellel, kas nad tegelikult saavutavad oma eesmärgi;
29. märgib, et liikmesriikidele tuleks kasuks tõhustatud koostöö ELi hindamis- ja kontrolliüksustes, kui näiteks liikmesriik saadaks neisse üksustesse oma töötajaid kontrollima ja hindama projekte, mida konkreetne riik rahastab; märgib, et koostöö ja infrastruktuuri ühine kasutus võib eriti kasulik olla neile liikmesriikidele, mille arengukoostöö struktuurid on suhteliselt hiljuti loodud, eriti kui personalikoolituse saab teha nende üksuste ülesandeks; märgib, et selline koostöö parandaks vajalikku läbipaistvust ja parimate tavade kasutust ning soodustaks isegi arenguabi eelarve suurendamise aktsepteerimist doonorriikides;
30. kutsub nõukogu ja komisjoni üles arengukoostöö vahendite ja poliitikameetmete ülevaatamisel pöörama tähelepanu ka sellele, et minimeerida soovimatuid tagajärgi arengumaade majandusele, nagu suurenev sõltuvus arenguabi ülekannetest negatiivse mõjuga majanduskasvule, palkadele ja tööhõivele, aga ka kasu taotlevate struktuuride tekkimine ja korrupsioon;
31. rõhutab, et oluline on toetada arengumaid tõhusa suutlikkuse saavutamisel, et nende endi huvides edendada korrupsioonivastast võitlust ja õigusriigi põhimõtteid, head valitsemistava ja riikliku rahastamise läbipaistvust, selleks et parandada eelarve prognoositavust, täitmist ja kontrolli; rõhutab, et oluline on riikliku rahastamise parlamentaarne järelevalve; rõhutab vajadust parandada rahvusvahelisi raamatupidamisstandardeid, et ära hoida maksustamise vältimist ja maksudest kõrvalehoidumist, sealhulgas tuleks riikidevahelistelt äriühingutelt nõuda finantsaruannete koostamist iga riigi kohta eraldi;
32. märgib, et üle maailma on kümneid maksuparadiise, mida kasutavad isegi mõned OECD riikide äriühingud, et vältida maksude maksmist neile arengumaadele, kus neil on tulutoov äritegevus, või oma koduriigile; palub komisjonil aru anda, kuidas saaks automaatset teabevahetust ülemaailmselt laiendada ning koostööd mitte tegevate maksuparadiiside ja nende kasutajate suhtes sanktsioone rakendada ning kuidas kehtestada ELis riikidevaheliste äriühingute jaoks kord, mis näeks ette kasumi ja maksude aruandluse iga riigi kohta eraldi;
33. märgib murelikult, et arengumaade majandusliku olukorra edasise halvenemise tagajärjedeks võivad olla tööpuuduse ülikõrge tase ja suurenev majandusränne; lisab, et sellised rändevood võivad kaasa tuua „ajude äravoolu” arengumaadest ning kahjustada nende tulevast majanduskasvu;
34. märgib, et Euroopa Investeeringuspank on teinud edusamme, tagamaks et tema tagatised ja investeeringud ei läbiks maksuparadiise; palub Euroopa Investeeringuspangal võtta

vajalikke lisameetmeid, mille abil tagada, et seda ei juhtuks kaudsel teel; palub Euroopa Investeerimispannal anda aru *off-shore* finantskeskuste poliitika rakendamise kohta; palub Euroopa Investeerimispannal olla tingimuste seadmisel või tingimustele vastamise kriteeriumide kehtestamisel iseäranis tähelepanelikult jälgida, et need oleksid kooskõlas ELi poliitiliste eesmärkidega ja Maailma Tööorganisatsiooni inimväärse töö mõistega, et tagada maksimaalne abi, kohalike ettevõtjate kaasamine ja korrupsioonivastane võitlus; on seisukohal, et Euroopa Investeerimispank peaks oma värbamispoliitikas rohkem soosima keskkonna- ja arenguspetsialistide palkamist;

35. nõuab, et raportis, mida Rahvusvaheline Valuutafond valmistab ette järgmiseks G-20 kohtumiseks ja mis käsitleb finantsüsteemi panust sellesse, et maksta koormuste eest, mis on seotud eri valitsuste sekkumisega, võetaks arvesse kõiki otseseid ja kaudseid koormusi riiklikule rahastamisele ning eelkõige nende mõju arengumaade eelarvetele;

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	27.1.2010
Lõpphääletuse tulemus	+: 39 -: 0 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Vicky Ford, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Enikő Győri, Liem Hoang Ngoc, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Werner Langen, Astrid Lulling, Arlene McCarthy, Íñigo Méndez de Vigo, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Sophie Briard Auconie, Danuta Jazłowiecka, Arturs Krišjānis Kariņš, Philippe Lamberts

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	1.3.2010
Lõpphääletuse tulemus	+: 19 -: 3 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Thijs Berman, Michael Cashman, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Greze, Enrique Guerrero Salom, Eva Joly, Franziska Keller, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Miguel Angel Martínez Martínez, Cristian Dan Preda, Judith Sargentini
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Rosario Crocetta, Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein